

Colegiul Național al Asistenților Sociali din România
continuă campania de promovare și valorizare a **profesiei de asistent social**.
După întâlnirile cu factorii de decizie și actorii instituționali
implicați în soluționarea problemelor
cu care se confruntă breasla profesională,
Colegiul Național al Asistenților Sociali
se adresează acum public tuturor asistenților sociali
de pe întreg cuprinsul țării, celor rămași în profesie, dar și asistenților sociali care,
obligați fiind de condițiile inumane
și indecente de salarizare, s-au refugiat în alte meserii și profesii.

Scrisoare deschisă către toți asistenții sociali **„Nu abandonați drumul vostru, priviți cu speranță și credință spre viitor!”**

Dragi colegi asistenți sociali,

Reînființarea învățământului superior în asistență socială în anii '90, ne-a dat încredere în noi înșine, dar și în chemarea noastră, iar de atunci și până astăzi mii de tineri au pornit entuziaști pe acest drum. România nu avea să mai fie țara orfelinatelor mamut și a condițiilor degradante de îngrijire.

Pentru cei mai vulnerabili dintre concetățenii noștri, această nouă etapă reprezenta promisiunea recâștigării demnității și libertății individuale, precum și vindecarea unor suferințe mult prea greu de îndurat în singurătate și izolare.

Astăzi, asistenții sociali, cuprinși de propria disperare, riscă să-și piardă încrederea în utilitatea activității și a profesiei lor, în puterea vindecătoare a grijii, în capacitatea de a schimba în bine suferința omului.

Cei ce s-au dăruit acestei profesii se întreabă, cu just temei, ce a mai rămas din asistența socială românească? De ce profesioniștii domeniului și-au pierdut entuziasmul și optimismul în legătură cu practicarea profesiei?

Zi de zi, asistăm pasiv la devalorizarea publică a profesiei noastre. Cei care conduc astăzi destinele societății românești, cei care elaborează și promovează politicile publice și politicile sociale trebuie să facă urgent o analiză competentă și responsabilă, în folosul întregii societăți, a stadiului actual al activităților de asistență socială, dar și a prestigiului, competențelor și utilității asistentului social.

În administrațiile publice, sub povara îndatoririlor preponderent administrative și a exigențelor legale, asistenții sociali se simt deposedați de pregătirea lor profesională, transferându-li-se, cu sau fără voie, sentimentul inutilității profesionale. Devin simpli executanți ai reglementărilor în vigoare și sunt tratați cu lipsă de respect și considerație prin asigurarea unor condiții de muncă și salarii inumane și indecente!

În mediul privat, asistentul social este mai degrabă „căutător de aur” și raportor eficient, îngădit în activitatea sa de sutele de formulare de întocmit și de semnat.

Asistența socială nu s-a născut însă în birourile administrațiilor publice, ci în comunitate, în relația cu beneficiarii, din grija față de nevoile și problemele celor mai vulnerabili de lângă noi!

*Vom face tot ce depinde de noi, ca
asistența socială să fie respectată
și valorizată în România!*

*Dragi colegi asistenți sociali, a venit momentul să ne întoarcem cu încredere la valorile de bază ale profesiei noastre și să ne (re)câștigăm credibilitatea publică. **Vocile disparate și slăbite ale asistenților sociali trebuie să devină una singură, puternică și coerentă care să facă auzită utilitatea socială și economică a profesiei noastre! Expertiza asistenților sociali nu poate fi înlocuită de a niciunui alt profesionist! Asistență socială fără asistenți sociali nu este posibilă!***

Ignoranța politică și administrativă cu care este tratată profesia noastră se reflectă și în situația dramatică a miilor de copii abandonați, abuzați și exploatați, a familiilor care trăiesc în sărăcie, a tinerilor fără un loc de muncă, a persoanelor cu dizabilități sau a vârstnicilor uitați în instituții.

*Când am ales să devenim asistenți sociali am avut un vis: acela de a contribui la schimbare prin dăruire și profesionalism! **Să nu ne abandonăm visul, ci împreună, să pornim spre (re)cucerirea lui!** Australianul Nick Vujicic, spunea: "când ești ispitit să-ți abandonezi visurile, mergi mai departe încă o zi, încă o săptămână, încă o lună, încă un an. Vei fi uimit să vezi ce oportunități apar atunci când refuzi să te dai bătut."*

În încheiere vă destăinuim faptul că la una dintre întâlnirile prin țară cu filialele CNASR, mai exact la Sibiu, un coleg asistent social, Tudor Matei Costea ne spunea: "chiar dacă mai suntem puțini în sistem, doar 5000, trebuie să știți că la nevoie toți ceilalți 30000 care am absolvit asistența socială ne vom mobiliza, indiferent pe unde om fi, și vom pune umărul pentru obținerea scopului comun: promovarea și valorizarea profesiei de asistent social!"

Dragi colegi asistenți sociali, vă cerem să nu abandonați drumul vostru, să priviți cu speranță și credință spre viitor, și astfel, împreună, vom urca muntele spre a putea privi dincolo de vârf!

Doru Buzducea

Președinte Colegiul Național al Asistenților Sociali din România

Cristian Roșu

Secretar Executiv Colegiul Național al Asistenților Sociali din România